

Bildtext

KVÄLLSPADDLING UNDER SUCKARNAS BRO

Kajaken glider sakta fram i det stilla vattnet i en av Venedigs alla kanaler. Allt som hörs är paddelbladet som sakta skär genom vattenytan. Högt ovanför taken lyser fullmånen upp stadens pittoreskt flagnade fasader med sitt svaga sken. Det är så magiskt att man önskar att ögonblicket ska vara för evigt. Kajak måste vara det absolut bästa sättet att uppleva en av världens vackraste städer på.

TEXT HÉLÈNE LUNDGREN FOTO FELIX OPPENHEIM

Bildtext

Snart kommer vi ut på Canal Grande och paddlar under den berömda Rialtobron där gondoler och Vaporettobåtar passerar förbi i en strid ström. Venedig är ingen stad där man ska lära sig paddla kajak och det gäller att veta på vilken sida Vaporettobåtarnas hållplatser ligger. De fungerar som stadens vattenburna bussar och olika linjer går upp och ner för Canal Grande var tionde minut. Störst går först verkar gälla och kajakerna ligger långt ner på skalan. När stolta gondoljärer och stadens alla båtägare kommer farande gäller det att hålla sig undan.

”Håll till vänster”, skriker guiden Réne Seindal med jämna mellanrum och vi paddlar febrilt för att hålla oss så nära husväggarna som möjligt när en gondol med ett nyförälskat par glider fram i stadens smala kanaler.

RÉNE SEINDAL KOMMER ursprungligen från Danmark och har rest fram och tillbaka till Italien under 15 års tid innan han 2008 bestämde sig för att starta organiserade kajakpaddlingar i Venedig.

”Jag tar bara ut folk som har paddlat kajak förut. Att kunna vattnen man ska paddla i och att känna till vilka lokala båtreglerna som gäller till sjöss är mycket viktigt för mig”, säger Réne Seindal.

Kajakpaddlingarna utgår från campingplatsen vid San Nicolò på norra delen av ön Lido som man lätt når med Vaporettobåtar från staden. Här har Réne sina kajaker liggande nära vattnet. Kajakerna läggs i från en hög kaj och Réne har surrat fast en uppblåsbar flytbrygga. Det gungar en hel del på denna sida av Lido och det

är lite läskigt att klättra ner för en brant järnstege till en guppande brygga och sätta sig i kajaken.

”Sätt paddeln bakom dig så får du bättre stadga”, instruerar Réne från kajen.

Det är lättare än det ser ut och jag blir aldrig riktigt van vid denna gungande brygga. Utanför bryggan går en starkt trafikerad farled så den svåraste delen av paddlingen är precis i början, just när man inte riktigt har hunnit vänja sig vid kajaken. I den smala farleden går bilfärjor och gigantiska kryssningsfartyg som tar flera tusen passagerare vilket får en att känna sig ganska liten i en kajak. Vi väntar in så att alla har hunnit kommit i sina kajaker innan vi korsar farleden så fort vi någonsin kan. Väl på andra sidan smyger vi fram med kajakerna längs fortet Sant Andrea på ön Le Vignole som byggdes 1543 för att skydda lagunen från inkräktare. Här härjade pirater för fullt och hela farleden var på den tiden avspärrad genom kedjor spända tvärs över vattnet samt kanoner på flytande flottor.

DETTA ÄR INGEN nybörjarpaddling och vi passerar en öppen fjärd med stora båtar innan vi kommer in i den historiska delen av Venedig. Så fort vi paddlar in i de små kanalerna blir vattnet genast mycket lugnare. Det är obeskrivligt vackert att sakta glida runt under alla broarna i kanalerna och verkligen kunna njuta av denna rika gamla handelsstad som är uppbyggd av miljontals träpålar i en träskmark. Det känns som att man skulle kunna paddla runt i detta virrvarv av kanaler i hur många timmar som helst. Tittar upp mot

hustaken och ser långa rader av vita lakan på tork högt ovanför oss. Genom ett snillrikt system med linor fastspända mellan husen kan tvätten vevas in och ut när den har torkat klart. Kanalerna är mycket smala på sina håll med parkerade båtar på båda sidor. När en liten motorbåt kommer farande får man försöka pressa sig mot husväggen så gott det går. Fördelen med kajak är att man kan ta sig fram överallt och i en kanal paddlar vi rakt under den gotiska kyrkan Santo Stefano med bara någon meter tillgodo. Plötsligt är det vi som har blivit turistattraktioner och vid många broar står det fullt med turister som fotar oss när vi kommer paddlande.

”Varför paddlar ni kajak, det är ju farligt?”, ropar en italiensk kille från en gränd.

Det är vanligt med roddbåtar i Venedig och man har en speciell stående roddteknik för olika slags venetianska båtar men det är ovanligt att se kajaker. Venedigborna vet inte vad de missar. Vid det vackra torget Campo Santi Giovanni e Paolo stiger vi iland och lägger upp kajakerna på trappstegen för att ta en härlig lunch i solen.

Det är inte lätt att lära sig hitta i Venedigs alla kanaler men det är lika vackert överallt så det spelar ingen roll vart vi än paddlar. Bakom varje krök finns det alltid nya saker att upptäcka och vi paddlar in och ut i de olika kanalerna i flera timmar.

”Jag kan inte låta bli att småle hela tiden. Det är helt fantastiskt att paddla här inne i staden och överträffar alla förväntningar”, säger fotografen Felix lyckligt.

Réne har pluggat historia på universitetet i Köpenhamn och under paddlingen försöker han att berätta för oss om stadens historia och dess byggnader. Men

vi har fullt upp med att fota, styra kajaken och njuta av alla vyerna på samma gång.

Senare på eftermiddagen kommer vi tillslut ut på öppet vatten igen med de dödas ö Isola di San Michele rakt framför oss där stadens kyrkogård ligger. Här är det en tuff paddling över fjärden tillbaka till Lido som gäller. Det börjar kännas rejält i axlar och handleder innan vi väl är framme vid campingplatsen.

NÄSTA MORGON HAR ett glatt gäng på fem tjejer från Skottland anslutit sig till gruppen och idag ska vi paddla ut till några av de 118 öarna i lagunen. Vi har alla lite träningsvärk när vi sätter oss i kajakerna och vet att vi har en två timmars paddling till ön Burano framför oss. Vi paddlar norrut längs den sju kilometer långa ön Sant Erasmo som är känd för sina trädgårdar med lila babykronärtskockor som säljs på Rialtomarknaden i Venedig. Här är vattnet riktigt grunt och paddelbladet stöter ideligen i botten. Längs lerbankarna växer speciella växter som klarar saltvattnet och på sina håll kan man se hur marken har eroderat och försvunnit ut i havet. Fördelen för oss är att det är för grunt för båtarna att köra i denna del av lagunen så vi har hela fjärden för oss själva. Venedig har stora problem med översvämningar inne i staden och de har blivit fler de senaste åren. Då och då blir även San Marco-platsen översvämmad.

”Blir vattennivån 1,30 meter skulle man kunna göra en eskimåsväng på San Marco-platsen. Det har hänt tre-fyra gånger det senaste året men jag har inte

Bildtext

Bildtext

Plats för citat Plats för citat Plats för citat

varit i Venedig just då”, berättar Réne.

För att hindra stadens största översvämningar byggs just nu det omtalade MOSE-projektet med mobila barriärer vid lagunens inlopp på tre ställen vid Lido, Malamocco och Chioggia. Barriärerna ska bara användas vid riktigt stora översvämningar. Projektet är kostsamt, försenat och mycket omtvistat. Alla som vi pratar med verkar dock vara ganska tveksam till projektet som lär kunna störa det naturliga och mycket känsliga ekosystemet i lagunen.

Vi närmar oss snabbt Venedigs mest färgstarka ö – Burano. Husen är målade

i de härligaste starka färger av orange, lila, grönt, blått, gult och rött. En legend säger att öns fiskarfruar lät måla husen i regnbågens alla färger så att fiskargubbarna inte skulle ha problem med att hitta rätt hus på kvällarna. En annan, tristare förklaring, är dock att fiskarna lät måla husen så att de lättare skulle kunna synas i den tjocka dimman som rullar in i lagunen under vintermånaderna.

Vi paddlar in i öns små kanaler och husen är så otroligt vackra med alla sina starka färger som riktigt lyser i ögonen. Kajakerna lägger vi upp vid en båttramp

utanför staden och går iland för att äta lunch på torget.

Venedigköket består till stor del av fisk och skaldjursrätter och de skotska tjejderna är modiga och beställer in svart bläckfisk-pasta vilket smakar bättre än det ser ut. Efter lunchen paddlar vi ut till ön Torcello som på tusentalet var Venedigs mest befolkade ö. Idag bor här bara drygt 20 personer och öns café är stängt just denna dag så vi paddlar vidare. I vattnet utanför ligger flera av lagunens gamla borgruiner och vi försöker hitta en öppning i våtmarken som ska ta oss tillbaka mot Lido. Vattnet är så lågt att vi nästan får staka oss fram på botten för att komma ut på djupare vatten. Vi kommer ut på baksidan av ön Le Vignole och paddlar fram i en härligt bred kanal i det mjuka eftermiddagsljuset innan vi åter är tillbaka på Lido.

NÄSTA DAG STARTAR paddlingen på eftermiddagen och vi paddlar söderut längs Lido innan vi korsar farleden över till ön Guidecca. Även denna ö har en del kanaler där vi sakta kan glida runt när kvällsljuset är som vackrast. Från Guidecca är det inte långt över till Venedig. En stor båt kommer farande med hög fart och jag försöker

ta mig över fjärden så fort som möjligt för att inte hamna framför den. Väl över på andra sidan paddlar vi in i en kanal och hamnar i en kö bakom en hel lång rad av gondoler och traditionella musiker. Solen börjar så sakta gå ner och vi kommer ut på Canal Grande med alla dess vackra palats. På avstånd hörs musik och jag ser en båt full med folkmusiker som körs av en kock med vita kläder och vitt hår. Synen är helt underbar och kocken vinkar till alla innan de far vidare in i en gränd nära San Marcuola.

”Det var Maurizio från restaurangen Paradiso Perduto som är en restaurang vid en av kvarteret Cannaregios kanaler med en härligt bohemisk stämning”, ropar vi glatt.

Vi är på väg till en annan restaurang i samma kvarter och drar upp kajakerna en efter en på en kaj i närheten. Personalen kommer genast fram med en Spritz som är stadens lokala bubblande vindrink och vi äter en härlig middag i flera timmar på restaurangens innergård. När vi väl kommer ut från restaurangen igen har det blivit riktigt mörkt och Réne delar ut pannlampor och ljusstavar till oss alla. Vi knäcker ljusstavarna som lyser med ett

blått sken och fäster dem i remmen på pannlampan. Faktiskt ett riktigt smart sätt att enkelt synas i vattnet under en kvällspaddling. Nu är det riktigt obekvämligt magiskt att paddla in i de tysta mörka kanalerna. I en tunnel nära militärområdet Arsenale är det så trångt på grund av tidvattnet att vi måste lägga oss framåt i kajaken och paddla med händerna för att ta oss igenom.

På vägen hem stannar vi till framför San Marco-platsen och ligger där tysta och guppar på rad innan vi svänger in under suckarnas bro i fullmånens sken. Sista sträckan tillbaka till Lido flyter vi fram riktigt bra genom det sammetslena mörka vattnet och månen guidar oss tillbaka. Det är ingen tvekan om att denna magiska stad upplevs bäst från sittbrunnen. ☺

PADDLA I VENEDIG

Flyg Ryan Air flyger billigt till Treviso, en bit utanför Venedig; ryanair.com/se, men även KLM; klm.se, Alitalia; alitalia.com och SAS; sas.se har avgångar till kärlekens stad.

Arrangör Venice Kayak arrangerar organiserade kajakpaddlingarna i Venedig; venicekayak.com